

Naslov gradiva:

- CLIL V 2. RAZREDU- SPOZNAVANJE OKOLJA IN NEMŠČINA

Avtor gradiva: MONIKA KRANČIČ

CLIL v 2. razredu – spoznavanje okolja in nemščina

Operacijo delno financira Evropska unija iz Evropskega socialnega sklada ter Ministrstvo za okviru Operativnega programa razvoja človeških virov v obdobju 2007-2013, razvojne vseživljenjsko učenje; prednostne usmeritve: Izboljšanje kakovosti in učinkovitosti sistemov

- *SPO*
- *2. razred*
- *30 min*
- *Osvajanje nove snovi*
- *Učiteljica govori samo tuji jezik*

Avtorica: **Monika Krančič, v sodelovanju z mag. Martino Rajšp, Pedagoška fakulteta Maribor**
Šola, kraj: **OŠ I Murska Sobota, Murska Sobota**

Didaktični sklop: **Naša okolica**

Didaktična enota: **Živim v Sloveniji**

Načrtovanje didaktične enote

Ciljna skupina: 2. razred

Število učenk in učencev: 23

Učni cilji:

- Učenci ločijo in poimenujejo različne oblike predstavitve geografskega okolja (zemljevid, globus).
- Pojasnijo, da so pokrajine po svetu in pri nas različne.
- Učenci prepoznajo in poimenujejo globus ter zemljevid.
- Pokažejo in v nemščini poimenujejo kontinente (Amerika, Australien, Afrika, Antarktik, Asien, Europa)/države (China, Slowenien)/predmete (Reisepass, Geld, Kreditkarte, Fotoapparat, Landkarte).

Učila in učni pripomočki: slikovne aplikacije (fotografije posameznih krajev po svetu in v Sloveniji), realije (potni list, denar, kreditna kartica, letalska karta, zemljevid, fotoaparat), globus, zemljevid.

Vira: Vrščaj, D. et al. (2009). Opazujem, raziskujem, razmišljam 2. Učbenik. Ljubljana: DZS. Str. 62–63.

Turistični prospekti, razglednice (Sahara, Avstralija, Kitajska, Brazilija, ZDA, različne fotografije iz Slovenije: Triglav, Primorje, Slovenske gorice, Soča idr.).

Potek didaktične enote

Uvodni del – motivacija

Potujemo z nahrbtnikom (ob globusu) okrog sveta: V razred pridem z nahrbtnikom na hrbtu in povabim učence na potovanje. Vodim razgovor o tem, kaj vse potrebujemo za potovanje in predstavim vsebino svojega nahrbtnika (potni list, denar, kreditno kartico, letalsko vozovnico, zemljevid, fotoaparat). Učenci odgovarjajo v slovenščini ali nemščini in pojasnijo, zakaj posamezne predmete uporabljamo. Povabim jih na namišljeno potovanje ob globusu, ki ga učenci poimenujejo in opišejo. Zavrtim globus in ga s prstom ustavim. Ob pomoči učencev ugotovim, na kaj kaže prst. Govorim in komentiram v nemščini, učenci odgovarjajo v slovenščini. Z medijem komunikacije se nismo ukvarjali, saj je bila v ospredju vsebina.

Osrednji del

Globus je lahko zelo zanimiv: Učenci vrtijo globus in ga, kot prej sama, s prstom ustavijo. Ob pomoči razberejo, na kaj kaže prst – ugotavljajo, kje leži posamezni kraj (na katerem kontinentu oz. v kateri državi). Učencem pokažem fotografije (poimenujejo stvari – živali, mesto, vas, reka, morje), nato pa sami oz. ob pomoči ugotovijo, kje na globusu leži ta kraj in fotografijo prilepijo na globus.

Slovenija na globusu: Skupaj poiščemo Slovenijo in njeno velikost primerjamo z velikostjo nekaterih držav (npr. ZDA).

Razvijem zemljevid Slovenije. Učenci ga poimenujejo in pojasnijo, zakaj je Slovenija na zemljevidu večja od tiste na globusu.

Slovenija na zemljevidu: Učencem ponudim fotografije – na njih so prizori iz Slovenije. Učenci si jih ogledajo, poimenujejo in opišejo, kaj je na njih, ter jih pritrdijo na ustrezno mesto na zemljevidu. Ko so pritrjene vse fotografije, učenci ugotovijo, da so pokrajine tudi v Sloveniji različne.

Slovenija na nemi karti: Razdelim učne liste, na katerih je nema karta Slovenije, in podam navodila za samostojno delo – fotografije je potrebno vlepiti na ustrezno mesto v zemljevid. Med delom učencem pomagam in jim svetujem. Ko z delom zaključijo, skupaj preverimo pravilnost reševanja.

Zaključni del – uporaba znanja

Moja najljubša razglednica: Učenci si izberejo razglednico in povedo, zakaj so si jo izbrali (npr. rad imam morje, želim leteti z letalom ...) oz. kaj je na razglednici (morje, sneg, mesto ...). Učence spodbujam pri govorjenju in jih usmerjam, če potrebujejo pomoč. Tako lahko v zaključnem delu ure izrazijo svoje želje in pokažejo znanje o geografiji. Učenci odgovarjajo v slovenščini ali nemščini.

Refleksija o učni enoti

Učenci so bili dobro motivirani in zelo aktivni. Učna ura je potekala dinamično, skupinsko, kjer so prišli do izraza posamezniki. Dobro so se vživeli v različne situacije, izstopali so učenci, ki bolj obvladajo tuji jezik in so želeli to tudi pokazati. Pri tej obliki dela moramo paziti, da sodelujejo vsi učenci oz. večina, da se drugi ne dolgočasijo. Presenetilo me je njihovo znanje nemščine in tudi znanje o okolju.

Ura je trajala 30 minut in v tem času so se odvijale vse aktivnosti, ki so bile načrtovane. Nekoliko več časa bi lahko posvetili zaključku, vendar je skupina učencev prevelika, da bi lahko vsak učenec kaj povedal.

CLIL v 2. razredu – spoznavanje okolja in nemščina

Avtorica: **Monika Krančič**

Šola, kraj: **OŠ I Murska Sobota, Murska Sobota**

Didaktični sklop: ***Kaj moram narediti***

Didaktična enota: ***Koledar***

- *SPO*
- *2. razred*
- *30 min*
- *Ponavljjanje/utrjevanje snovi*
- *Učiteljica govori samo tuji jezik*

Načrtovanje didaktične enote

Ciljna skupina:¹ 2. razred

Število učenk in učencev: 14

Učni cilji:

- učenci spoznajo koledar in spoznajo ter uporabljajo časovne izraze: dan, teden, mesec, leto;
- učenci spoznajo in poimenujejo praznike, značilne za Slovenijo;
- učenci poleg nejezikovnih dosežejo tudi jezikovni cilj – znajo poimenovati imena mesecev v nemščini.

Učila in učni pripomočki: slikovne aplikacije, realije (različni koledarji), karton, škarje.

Vir: Kolar, M. et al. (2009): Učni načrt. Spoznavanje okolja: osnovna šola. Ljubljana: MŠŠ/ZRSS.

Potek didaktične enote

Uvodni del – motivacija

Prepoznamo fotografijo? Na tablo sem projicirala pokrito sliko posameznega letnega časa in jo nato počasi odkrivala. Učenci so ugotavljali, kaj je na slikah, in se o tem tudi pogovarjali. Pogledali smo vse slike in ugotovili, kaj prikazujejo posamezne aplikacije. Govorila in komentirala sem v nemščini, učenci v slovenščini. Z medijem komunikacije se nismo ukvarjali, saj je bila v ospredju vsebina.

Osrednji del

Letni časi pri nas: Na tablo sem pritrdila štiri slikovne aplikacije letnih časov. Skupaj smo ugotovili, da prikazujejo posamezne letne čase. Letne čase smo ustno opisali in jih tudi časovno opredelili (npr. zima: sneg, snežak, sankanje; pomlad: zvončki, sonce, zelena trava, metulj; poletje: sonce, morje, kopanje; jesen: listje pada z dreves, grozdje ...).

¹ Učenci drugega razreda (14 učencev od ca. 60) obiskujejo plačljivo tečajno obliko pouka nemščine. Integrirano obliko pouka sem izvedla poskusno.

Poigrajmo se še z besedami: Učenci so k slikovnim aplikacijam pritrdili še besede (meseci: *Januar, Februar, März, April, Mai, Juni, Juli, August, September, Oktober, November, Dezember*).

Poznam koledar? Učenci so se razporedili v skupine. Skupino so sestavljali trije ali štirje učenci. Vsaka skupina je prejela koledar. Njihova naloga je bila, da si ogledajo koledar in ga opišejo (katere podatke najdejo na njem). Delo v skupini je trajalo 5 minut. Nato so poročali svoje ugotovitve v slovenščini, manj v nemščini (npr.: mesec ima štiri tedne in teden ima sedem dni, meseci imajo različno število dni).

Moja predstava o letnih časih: Učencem sem dala navodilo za domače delo. Izdelali bodo koledar (fotografija izdelka). Vsak učenec je dobil karton, na katerega bo narisal krog in ga razdelil na štiri dele. Vsak del predstavlja en letni čas – učenec nariše stvari, ki ga spominjajo na posamezni letni čas. Naslednjo učno uro učenci prinesejo izdelke s sabo – skupaj jih pregledamo.

Zaključni del

Kdaj sem rojen/-a: Učenci so se postavili v vrsto glede na to, katerega meseca so rojeni (od januarja do decembra) in glede na datum (od začetka proti koncu meseca). Učence sem sproti preverjala, če so se pravilno razporedili in jih pri delu usmerjala, če so potrebovali pomoč. Tako so v zaključnem delu ure svoje znanje o mesecih tudi uporabili.

Refleksija o učni enoti

Učence sem uspela motivirati, saj so bili ves čas aktivni. Ura je potekala nekoliko drugače – delo se je odvijalo v skupinah, kjer je bilo potrebnega več medsebojnega komuniciranja. Najbolj zanimiv je bil zaključni del, kjer so se morali dogovoriti ne samo, katerega meseca so rojeni, pač pa tudi katerega datuma.

Kot zaključni del lahko uporabimo tudi pesem *Kdo meseca ... rojen je, vstani gor .../Wer im ... geboren ist, steh auf ...*

Priloga: Fotografiji izdelkov.

CLIL v 2. razredu – spoznavanje okolja in nemščina

Avtorica: **Monika Krančič**

Šola, kraj: **OŠ I Murska Sobota, Murska Sobota**

Didaktični sklop: **Prometni znaki**

Didaktična enota: **Prometni znaki**

- SPO
- .2 razred
- 30 min
- Ponavljanje/utrjevanje snovi
- Učiteljica govori samo tuji jezik

Načrtovanje didaktične enote

Ciljna skupina:² 2. razred

Število učenk in učencev: 14

Učni cilji:

- učenci utrdijo znanje o varni poti v šolo in spoznajo prometne znake, pomembne za pešce in kolesarje na cesti;
- učenci znajo naštet predmete, s katerimi so v prometu bolj vidni;
- učenci poleg nejezikovnih dosežejo tudi jezikovni cilj; znajo povedati pomen nekaterih prometnih znakov v nemščini.

Učila in učni pripomočki: slikovne aplikacije (prometni znaki), realije (čelada, rutica, kresnička).

Vir: Kolar, M. et al. (2009): Učni načrt. Spoznavanje okolja: osnovna šola. Ljubljana: MŠŠ/ZRSS.

Potek didaktične enote

Uvodni del – motivacija

Z avtobusom na potep: Učence povabim, da se z mano odpeljejo z avtobusom na potep. Hodimo po učilnici in se obnašamo, kot bi bili na cesti. Vidimo slikovne aplikacije – prometne znake, postavljene po učilnici v leseno stojalo (semafor, otroci na cesti, prehod za pešce, steza za pešce, prepovedano za pešce, stop ...). Učence sprašujem, kam zavijem, kaj moram narediti (*Was tue ich jetzt .../Wohin fahren wir? ...*) in se tako tudi obnašamo.

² Učenci drugega razreda (14 učencev od ca. 60) obiskujejo plačljivo tečajno obliko pouka nemščine. Integrirano obliko pouka sem izvedla poskusno.

Osrednji del

Prometni znaki so različni: Z učenci smo se usedli na tla in razvrstili prometne znake glede na to, kaj predstavljajo, v dve skupini (znaki za nevarnost, znaki za obvestila). Ugotovili so, katere prometne znake srečujejo na poti v šolo, in ponovili, kaj pomenijo (semafor, otroci na cesti, prehod za pešce, steza za pešce, prepovedano za pešce, stop ...). Nato so učenci sami razvrstili prometne znake v dve skupini – ugotavljali so, kateri znaki so pomembni za pešce in kateri za kolesarje. Pri tem so uporabljali posamezne besede, s katerimi so znake opisali v slovenščini oz. nemščini (*Kinder, Fahrrad, gehen, Straße, Zebra* ...).

Prometni znaki na poti v šolo: Učenci v zvezek narišejo prometne znake, ki jih srečujejo na poti v šolo.

Zaključni del – preverjanje učnih rezultatov

Mi (pešci in kolesarji) v prometu: Učenci so se razdelili v dve skupini (pešci in kolesarji) ter zaigrali, kako se obnašajo na cesti. Najprej je demonstrirala skupina pešcev – kolesarji so jih opazovali in ugotavljali, če pravilno ravna v prometu, nato še skupina kolesarjev – pešci pa so jih opazovali (prometni znaki so bili spet postavljeni po učilnici in potrebno jih je bilo spoštovati). Tokrat je bilo malo govora, v ospredju je bilo dogajanje.

Refleksija o učni enoti

Učenci so bili dobro motivirani, aktivni. Večji del učne ure je potekal skupinsko in učenci so imeli več kreativnega dela. Dobro so se vživeli v različne situacije, predvsem v zaključnem delu. Pri takšni obliki dela poteka delo glasneje in učitelj mora dobro obvladovati situacijo.

Ura je trajala 30 minut, kar je bilo premalo. Za vse aktivnosti bi bilo potrebnih 45 minut, saj so učenci različno dolgo npr. risali prometne znake v zvezek. Zato bi prometne znake omejila na izbiro, npr. s pomočjo delovnega lista, na katerem bi učenci le obkrožili, katere prometne znake srečujejo na poti v šolo.

